

Edward Szafrowski

Posoborowe prawodawstwo
kościelne : 34. Konstytucja
Apostolska "Sacra Rituum
Congregatio" dzieląca dotychczasową
Kongregację Obrzędów na dwie :
Kongregację dla Spraw Kultu i
Kongregację dla Spraw
Kanonizacyjnych

Prawo Kanoniczne : kwartalnik prawno-historyczny 13/3-4, 193-206

1970

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

IV. — Ea quae per has Apostolicas Litteras decrevimus, a die XXVIII huius mensis vigere incipient.

Quae vero a Nobis hisce Litteris, motu proprio datis decreta sunt, ea omnia rata ac firma esse iubemus, contrariis quibuslibet, etiam specialissima mentione dignis, non obstantibus.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, die XV mensis Aprilis anno MCMLXIX, Pontificatus Nostro sexto.

PAULUS PP. VI

Co zaś tym naszym Pismem, wydanym z własnej woli zostało zarządzone, nakazujemy, aby wszystko otrzymało swoje zatwierdzenie i moc, bez względu na jakiegokolwiek przeciwne zarządzenia, chociażby były godne najbardziej specjalnej wzmianki.

Dan w Rzymie u św. Piotra, dnia 15 kwietnia 1969 roku, szóstego naszego Pontyfikatu.

PP. PAWEŁ VI

34.

KONSTYTUCJA APOSTOLSKA „SACRA RITUUM CONGREGATIO”
działająca dotychczasową Kongregację Obrzędów na dwie: Kongregację dla Spraw Kultu i Kongregację dla Spraw Kanonizacyjnych.

PAULI VI SUMMI PONTIFICIS CONSTITUTIO APOSTOLICA
Sacra Rituum Congregatio in duas Congregationes dividitur: alteram pro cultu divino alteram pro causis Sanctorum

(AAS 61(1969)297—305)

PAULUS PP. VI

Servus Servorum Dei
ad perpetuam rei memoriam

SACRA RITUUM CONGREGATIO, quam Decessor Noster f.r. Xystus V anno a reparata salute MDLXXXVIII condidit¹ iam a principio duplici illi vacavit muneri: ut hinc scilicet sacris Ecclesiae latinae ritibus praesesset ac domerare-

PAPIEŻ PAWEŁ VI

Sługa Sług Bożych
na wieczną rzeczcy pamiętkę

ŚWIĘTA KONGREGACJA OB-
RZĘDÓW, powołana do życia przez Naszego Poprzednika ś.p. Sykstusa V w roku 1588, od samego początku wypełniała dwie funkcje: z jednej mianowicie strony zarządzała i kierowała sprawami dotyczącymi świę-

¹ Cfr. Constit. Apost. sub plumbo data Immensa aeterni Dei: in Bullario Romano, VIII, Augustae Taurinorum ed. an. 1863, p. 989.

tur; illinc omnia quoad totam Ecclesiam perageret, quae ad Sanctorum canonizationem omni modo spectarent. Quod alterum munus eam ob rem Congregationi sacris ritibus praepositae creditum est, quia canonizationis causae eo semper pertinuerunt, ut Servi Dei in Sanctorum Caelitum album relati in Ecclesia universa publico honorarentur cultu.

Duplici hoc munere Sacra Rituum Congregatio per quattuor fere saecula ea rerum prudentia functa est, ut eam ob causam praeclaras laudes collegerit. Etenim ad sacram liturgiam quod attinet, mentionem inicere sufficiat, Sacram Rituum Congregationem, praescripta sacrosancti Concilii Tridentini secutam², postquam Sanctus Pius V Breviarium et Missale Romanum providenter emendata in lucem protulerat,³ ceteros libros liturgicos instauravisse et edidisse, formulas ritusque liturgicos Ecclesiae latinae, expolitis partibus media quam vocant, aetate deformatis, ad pristinam puritatem aptamque compressionem restituisse, eorumque nimia varietate sublata, ad quandam liturgicam unitatem redegisse, incolumen postea servatam.⁴

Nostra vero aetate eadem Sacra Congregatio, mandata agens Decessoris Nostri S. Pii X, viam aperuit generali Liturgiae instauracioni

tych obrzędów Kościoła Łacińskiego, a z drugiej strony załatwiała w całym Kościele sprawy związane w jakikolwiek sposób z kanonizacją Świętych. Ta druga funkcja z tej racji została powierzona Kongregacji kierującej sprawami świętych obrzędów, ponieważ sprawy związane z kanonizacją Świętych zawsze zmierzały w tym kierunku, aby Słudzy Boży wciągnięci do niebieskiego katalogu Świętych czczeni byli kultem publicznym w Kościele powszechnym.

Tę podwójną funkcję Kongregacja Obrzędów wypełniała przez cztery prawie wieki z taką roztropnością, że zasłużyła z tej racji na wspamiętanie pochwały. Gdy np. chodzi o sprawy dotyczące liturgii, to wystarczy przypomnieć, że Kongregacja Obrzędów, wypełniając zarządzenia Soboru Trydenckiego, po wydaniu przez św. Piusa V wspomniane poprawione Breviarza i Mszału³, zreformowała i wydała pozostałe księgi liturgiczne, oczyszczając formuły i obrzędy liturgiczne Kościoła łacińskiego z pewnych średnio-wiecznych dodatków, przywróciła do pierwotnej czystości i właściwej wzięłości, a usuwając ponadto ich zbytnią różnorodność, nadała im pewną jedność liturgiczną, zachowując ją potem nienaruszoną⁴.

W naszych zaś czasach ta sama Kongregacja, wypełniając polecenie

² Cfr. Canones t Decreta Sacrosancti Caeumnici et Generalis Concilii Tridentini, Sessiones XXII, XXIV, XXV.

³ Cfr. Constit. Apost. Quo primum, die 13 mensis Iul. an. 1570 data.

⁴ Quantopere Sacrum hoc Concilium de re liturgica meruerit satis ostendunt quinque ab eo edita volumina, quibus Decreta authentica continentur.

per illam Breviarii recognitionem⁵, quae ab eodem Sancto Pontifice nomen accepit; quam postea prosecuta, iubente Decessore Nostro ven. rec. Pio XII, Vigiliam Paschalem anno MCMLI restituit⁶, atque anno MCMLV novum Ordinem Hebdomadae Sanctae edidit⁷. Ex quibus inceptis multisque aliis proficisci quodammodo visa est ea Constitutio, quam Concilium Oecumenicum Vaticanum II probavit⁸.

Nec minoris aestimanda est Congregationis, de qua loquimur, opera ad Sanctorum Causas apparandas et cognoscendas collata. Quod palam index Sanctorum testatur, qui ab anno MDLXXXVIII ad nostrum hoc tempus in Caelitum numerum ascripti sunt, vel virtutibus heroicis, quas appellant, vel martyrio accurate excussis.

Attamen nunc sive generalis liturgiae instauratio a Concilio Vaticano II decreta, sive legum causas Sanctorum respicientium ad nostri temporis sensum recognitio nova studia, novas curas sollicitudinesque in huiusmodi negotiis pertractadis et expediendis requirere et exigere videntur.

Perspicuum praesterea est, si res ipsa penitus consideretur, aliam esse liturgiae materiam, alia causarum Sanctorum, itemque in altera

Poprzednika Naszego św. Piusa X, otworzyła drogę do ogólnej odnowy liturgicznej przez ową reformę Breviaria⁵, która przyjęła imię tegoż świętego Papieża. Podejmując ją w dalszym ciągu dokonała w 1951 roku na polecenie Naszego Poprzednika Piusa XII odnowy Wigilii Paschalnej⁶, a w roku 1955 wydała nowy obrzęd Wielkiego Tygodnia⁷. Można powiedzieć, że z tych i wielu innych inicjatyw, zrodziła się w pewien sposób Konstytucja ogłoszona przez Sobór Powszechny Watykański II⁸.

Nie mniejszą wartość posiada praca Kongregacji włożona w przygotowanie i rozpoznanie spraw dotyczących Świętych. Wyraźnie świadczy o tym katalog Świętych, którzy poczynając od roku 1585 aż do naszych czasów zostali zaliczeni w poczet Świętych, po dokładnym zbadaaniu ich cnót heroiczych lub męczeństwa.

Jednakże zarówno ogólna odnowa liturgiczna nakazana przez Sobór Watykański II, jak i dostosowanie do naszych czasów przepisów dotyczących spraw kanonizacyjnych, potrzebują — jak się wydaje — i wymagają nowych badań nowej zapobiegliwości i troski w analizowaniu i załatwianiu tego rodzaju spraw.

⁵ Cfr. Constit. Apost. Divino afflatu, data die 1 mensis Nov., an. 1911: A.A.S., 3, 1911, pp. 633—638.

⁶ Cfr. S. Congregatio Rituum, Decr. „Dominicae Resurrectionis: A.A.S., 43, 1951, pp. 128 ss.

⁷ Cfr. S. Congr. Rituum, Decr. Maxima Redemptionis nostrae mysteria: A.A.S., 47, 1955, pp. 838 ss.

⁸ Cfr. Const., Sacrosanctum Concilium: A.A.S., 56, 1964, pp. 97—138.

diversa quam in altera studium, ingenii cultum, viam rationesque procedendi postulari.

Hanc ob causam Nosmetipsi, eo Constitutionis Apostolicae „**Regimini Ecclesiae**” loco⁹, ubi de Sacra Rituum Congregatione agebatur, eandem in duas tribui iussimus partes quas Sectiones vocant, quarum altera circa divinum cultum, altera circa Causas Sanctorum versaretur.

Nunc vero ree diligentius perpensa, peritorumque virorum sententia petita, in illud venimus consilium, ut earum sectionum, ita aliam ab alia seiungamus, ut unaquaque sui iuris omnino reddatur.

Quapropter Nostra hac Constitutione Apostolica, in locum Sacrae Rituum Congregationis, quae adhuc obtinuit, duas novas substituimus Congregationes, quarum prior SACRA CONGREGATIO PRO CULTU DIVINO appellabitur, altera vero SACRA CONGREGATIO PRO CAUSIS SANCTORUM.

Congregatio autem pro cultu divino, praeter iura sibi propria, quae mox definientur, partes etiam sibi asciscet Consilii ad exsequendam Constitutionem de Sacra Liturgia, quod proinde tamquam Corpus sui iuris finem capere volumus, atque in eadem Congregatione inesse tamquam peculiarem Commissionem statuimus, quae esse pergat quoadusque inchoatos libros liturgicos perfecerit.

Quare ordinationibus abrogatis, quae in Constitutione. Apostolica

Ponadto jest rzeczą jasną, gdy dokładnie rzecz się rozważy, że inny przedmiot ma liturgia, a inny sprawy Świętych oraz, że i w jednym i w drugim wypadku wymaga się innego badania, przygotowania, sposobu postępowania.

Z tej to racji, zajmując się w Konstytucji Apostolskiej „**Regimini Ecclesiae**” Kongregacją Obrzędów, zarządziliśmy, aby została podzielona na dwie części zwane Sekcjami, z których jedna zajmowałaby się sprawami kultu, a druga sprawami kanonizacyjnymi.

Gdy jednak obecnie rozważyliśmy dokładniej tę sprawę, zasięgnąwszy także opinii biegłych, doszliśmy do wniosku, że obydwie sekcje należy w ten sposób oddzielić jedną od drugiej, by stały się zupełnie niezależne od siebie.

Dlatego niniejszą Naszą Konstytucją Apostolską, na miejsce dotychczasowej Kongregacji Obrzędów wprowadzamy dwie nowe Kongregacje, z których pierwsza otrzymuje nazwę: KONGREGACJA DLA SPRAW KULTU BOZEGO, druga zaś: KONGREGACJA DLA SPRAW KANONIZACYJNYCH.

Kongregacja dla spraw kultu, przejmie — oprócz własnych uprawnień, które zostaną zaraz określone — także zadania dotychczasowej Rady powołanej do wprowadzenia w życie Konstytucji o św. Liturgii. Zarządzamy zatem, by wspomniana Rada przestała istnieć jako odrębny organ i została włą-

⁹ Cfr. nn. 58—64: A.A.S., 59, 1967, pp. 904—908.

„Regimini Ecclesiae”¹⁰ habentur, sequentes servandas esse decernimus.

czona do omawianej Kongregacji jako specjalna Komisja, która będzie działać do czasu ostatecznego opracowania reformowanych przez nią ksiąg liturgicznych.

Odwołując przeto zarządzenia zawarte w Konstytucji Apostolskiej „Regimini Ecclesiae”¹⁰, nakazujemy zachować to, co zarządzamy.

KONGREGACJA DO SPRAW KULTU BOŻEGO SACRA CONGREGATIO PRO CULTU DIVINO

1. Sacra haec Congregatio cui praeest Cardinalis Praefectus, iuvantibus Secretario et Subsecretario, ius habet in omnia quae cultum divinum directe et proxime repiscunt in Ritu romano inque ceteris Ritibus latinis, salvo iure aliorum Dicasteriorum, quoad ea, quae vel fidei doctrinam, vel ecclesiasticam disciplinam attingunt, vel ordinem iudiciale requirunt.

2. Sacra haec Congregatio in tria dispescitur Officia.

§ 1) **Officium primum** operam confert ad liturgicum Dei cultum, vel rituali vel pastorali ratione spectata; textibus liturgicis emendandis aut conficiendis vacat; recognoscit calendaria peculiaria, et Propria Missarum et Officiorum, sive dioecesium sive Ordinum Religiosorum; opportunas ab hisce rebus vacationes concedit; agit de vera legitimaque interpretatione cum normarum tum rubricarum, quae in libris liturgicis habentur; atten-

1. Niniejsza Kongregacja, której przewodniczy Kardynał Prefekt, wspomagany przez Sekretarza i Podsekretarza posiada władzę w odniesieniu do wszystkiego, co dotyczy bezpośrednio kultu Bożego zarówno w obrządku rzymskim, jak i w innych obrządkach łacińskich, z zachowaniem prawa innych Dykasteriów, gdy idzie o to, co dotyczy albo doktryny wiary, albo dyscypliny kościelnej, ewentualnie wymaga postępowania sądowego.

2. Omawiania Kongregacja składa się z trzech urzędów.

§ 1) **Urząd pierwszy** zajmuje się liturgicznym kultem Bożym, rozważanym w aspekcie obrządkowym lub duszpasterskim. Należy do niego poprawianie i sporządzanie tekstów liturgicznych. Zatwierdza partykularne kalendarze, własne formularze mszalne i brewiarzowe, czy to diecezjalne czy zakonne oraz udziela odpowiednich okresów nieobowiązywalności w tych sprawach.

¹⁰ Cfr. ibid.

dit ad cultum sacrarum reliquiarum, ad confirmandos Coelites tutelares, et ad concedendam appellationem basilicae minoris.

§ 2) **Officium secundum** rationem habet cum Conferentiis Episcopalibus, quarum Acta liturgica, ad normam art. 36 § 3 Constitutionis de sacra Liturgia¹¹, perpendit, probat seu confirmat; accommodationes, de quibus art. 40 eiusdem Constitutionis¹² significat, a Conferentiis Episcopalibus propositas, accurate considerat, spectatis sive legibus liturgicis generalibus, sive necessitatibus, traditionibus et ingenio singulorum populorum; denique versatur circa cultum extralituragicum, hoc est circa populi christiani pietatis exercitationes, salvis facultatibus Sacrae Congregationis pro doctrina fidei.

§ 3) **Officium tertium** rationem habet cum Commissionibus, quas appellant, liturgicis, cum Commissionibus mixtis plurium nationum, cumque Institutis, uti vocant, quae vel apostolatum liturgicum, vel musicam, vel cantum, vel artem sacram promovent; non solum notitias de vita liturgica in Ecclesia conquirunt, sed scriptiones etiam de hoc argumento agentes congerunt, ex quibus rationaria conficit; reputat quo modo media, quae vocantur, communicationis socialis ad divinum cultum provehendum conferre possint; inceptis denique pa-

Do niego należy autentyczna i prawna interpretacja norm i rubryk zawartych w księgach liturgicznych. Zajmuje się wreszcie kultem świętych relikwii, zatwierdza Świętych patronów i udziela tytułu bazyliki mniejszej.

§ 2) **Drugi Urząd** utrzymuje łączność z Konferencjami Biskupimi, których akta — zgodnie z przepisem art. 36 § 3 Konstytucji o św. Liturgii¹¹ bada i zatwierdza. Przy stosowaniu, o których wspomina art. 40 tejże Konstytucji¹², przedstawione przez Konferencje Biskupie, dokładnie studiuje, biorąc pod uwagę czy to ogólne przepisy liturgiczne, czy to potrzeby, zwyczaje, tradycje i mentalność poszczególnych narodów. Zajmuje się wreszcie kultem pozalituragicznym tj. pobożnymi praktykami ludu chrześcijańskiego, z zachowaniem kompetencji Kongregacji Doktryny Wiary.

§ 3) **Urząd trzeci** utrzymuje kontakty z Komisjami liturgicznymi, z Komisjami mieszanymi kilku krajów, i z Instytutami, zajmującymi się rozwojem apostolstwa liturgicznego, muzyki lub śpiewu, czy sztuki sakralnej. Nie tylko zbiera wiadomości o życiu liturgicznym w Kościele, lecz gromadzi także publikacje dotyczące tego przedmiotu, sporządzając na tej podstawie odpowiednie zestawienia. Rozważa

¹¹ Cfr. Concil. Vat. II, Const. Sacrosanctum Concilium: A.A.S., 56, 1964, p. 109.

¹² Cfr. ibid. n. 40: l. c., 111.

storalibus, Consociationibus ex omni natione, et conventibus apostolatus liturgici favet.

3. Haec Sacra Congregatio iuvatur tum a suo Coetu Consultorum, e viris constante rei liturgicae peritissimis, a Summo Pontifice undique gentium eligendis, tum a Commissionibus ad quaestiones difficiliore investigandas constitutis¹³.

4. Ad instaurationem liturgicam absolvendam sacra haec Congregatio ad tempus opera utitur membrorum et peritorum, qui ad Consilium ad exsequendam Constitutionem de sacra Liturgia pertinebant; ea scilicet ratione quae hic definitur:

§ 1) Purpurati Patres qui Membra erant Consilii, eo ipso Membra fiunt Congregationis pro cultu divino. Ad quos alii, si visum fuerit, addi poterunt.

§ 2) Episcopi dioecesani, vi Litterarum Apostolicarum „Pro comperto same”¹⁴ uti Membra huic Congregationi assignandi, pro hac vice, ab iis qui veluti Membra ad Consilium, quod diximus, pertinebant, e suis Sodalibus eligentur.

§ 3) In Coetibus, in quibus ultimae conclusiones circa edendos libros liturgicos approbandae sunt, partem habebunt tum Sodales peculiaris Commissionis, e desito Consilio ortae, tum Membra huius Sacrae Congregationis.

w jaki sposób tzw. społeczne środki przekazywania myśli ludzkiej mogłyby się przyczynić do rozwoju kultu Bożego. Popiera wreszcie inicjatywy duszpasterskie, Stowarzyszenia wszystkich krajów i zjazdu apostołstwa liturgicznego.

3. Omawianą Kongregację wspomaga zarówno własny zespół konsultorów, składający się z osób najbardziej biegłych w sprawach liturgicznych, wybranych ze wszystkich narodów przez Ojca św. jak i komisje ustanowione dla rozstrzygnięcia trudniejszych kwestii¹³.

4. W celu doprowadzenia do końca odnowy liturgicznej omawiana Kongregacja korzysta czasowo z pomocy członków i biegłych, którzy należeli do Rady Wykonawczej Konstytucji o św. Liturgii, a to w sposób tutaj określony:

§ 1) Kardynałowie, którzy byli członkami Rady, stają się tym samym członkami Kongregacji dla kultu Bożego. Gdyby wydało się to wskazane, można do nich dołączyć także innych.

§ 2) Biskupi diecezjalni, którzy na podstawie Pisma Apostolskiego „Pro comperto sane”¹⁴ mają być wyznaczeni jako członkowie tej Kongregacji, będą tym razem wybrani spośród siebie przez tych, którzy stanowili członków wspomnianej Rady.

§ 3) W zebraniach (posiedzeniach), na których zatwierdza się ostatecz-

¹³ Cfr. Const. Apost. Regimini Ecclesiae, n. 61, § 3: A.A.S., 59, 1967, p. 905.

¹⁴ Cfr. A.A.S., 59, 1967, pp. 881—884.

ne decyzje dotyczące wydawania ksiąg liturgicznych, będą uczestniczyli zarówno członkowie specjalnej Komisji utworzonej z rozwiązanej Rady, jak i członkowie omawianej Kongregacji.

KONGREGACJA DLA SPRAW KANONIZACYJNYCH SACRA CONGREGATIO PRO CAUSIS SANCTORUM

5. Sacrae Congregationis pro Causis Sanctorum, cui praeest Cardinalis Praefectus, iuvantibus Secretario et Subsecretario, hoc est munus, ut omnia agat quae vel ad Beatificationem Servorum Dei, vel ad Canonizationem Beatorum, vel ad reliquiarum conservationem omni modo pertinent¹⁵.

6. Sacra Congregatio, quae in Causis cognoscendis ad modum iudicii procedit, tribus officiis constat, quae sunt: Officium primum iudiciale, cui proxime moderatur Secretarius, adiuvante Subsecretario et congruo Officialium numero; Officium secundum, cui praeest Promotor Generalis Fidei, ope ejus ferentibus Subpromotore Generali Fidei et consentaneo numero Officialium; tertium Officium Historicum Hagiographicum, cui praeficietur Relator Generalis.

7. Primum Officium haec praestat:

§ 1) Supplices libellos expendit ea de causa delatos, ut vel Causae introducantur, vel inquisitiones in-

5. Do Kongregacji dla Spraw Kanonizacyjnych, której przewodniczy Kardynał Prefekt, wspomagany przez Sekretarza i Podsekretarza należy załatwianie tego wszystkiego co dotyczy w jakikolwiek sposób, czy to Beatyfikacji Sług Bożych, czy Kanonizacji Błogosławionych czy wreszcie przechowywania relikwi¹⁵.

6. Kongregacja, która w rozpatrywaniu spraw postępuje na sposób sądowy, składa się z trzech urzędów. Są to mianowicie: Pierwszy Urząd sądowy, którym kieruje bezpośrednio Sekretarz, wspomagany przez Podsekretarza i odpowiednią liczbę urzędników; Urząd drugi, któremu przewodniczy Promotor Generalny Wiary, wspomagany przez Zastępcę Promotora Generalnego Wiary i odpowiednią liczbę urzędników. Trzeci Urząd Historii Świętych, którym kieruje Relator Generalny.

7. Pierwszy Urząd załatwia następujące sprawy:

§ 1) Rozpatruje prośby, dotyczące albo wprowadzenia sprawy, albo

¹⁵ Cfr. can. 253 § 3; et Const. Ap. Regimini Ecclesiae, n. 59: A.A.S., 59, 1967, p. 904.

struantur super asserta miracula; scripta recognoscit, in quibus sup-
plices libelli nituntur; decernit num
Causa introduci, vel processus de
quodam miraculo instrui possit.
Normas praeterea tradit ad pro-
cessus instruendos; num hi valeant
iudicat; acta ad inquisitionem ne-
cessaria, si casus ferat, per se ip-
sum vel per Episcopum loci com-
plet vel supplet; de exceptionibus
docernit¹⁶.

In his agendis sequenti ratione
procedit:

1°) Dubium num aliquid obsit
causae introductioni proponitur in
peculiari Congressu, in quo, post
acceptas tabulas — constantes ex
documentis ab Episcopo missis, ex
trium Consultorum votis, atque e
voto Promotoris Generalis Fidei —
suffragium pro rei veritate ferunt
Secretarius, Subsecretarius, Promo-
tor Generalis Fidei, Relator Gene-
ralis, Subpromotor Generalis Fi-
dei, et tres Consultores, ab iis di-
versi qui scriptum votum de eadem
re tulerunt. Postea de facto exami-
ne relatio finalis componetur, quam
omnes subscribent¹⁷.

2°) Sententia ferenda est a pe-
culiari Congregatione, quae constat
ex Cardinali Praefecto, Cardinali
Ponente, et ex tribus saltem aliis
Cardinalibus, quibus cum prioribus
tabulis ea etiam subicienda sunt suf-
fragia¹⁸ in peculiari Congressu pro-

przeprowadzenia dochodzeń co do
przytaczanych cudów. Bada pisma
(dowody), na których opierają się
prośby. Rozstrzyga na temat czy
można wnieść sprawę lub rozpocząć
proces na temat jakiegoś cudu. Wy-
daje ponadto normy dotyczące pro-
wadzenia procesów; decyduje o ich
ważności. Gdy zachodzi potrzeba
kompletuje lub uzupełnia sam bez-
pośrednio lub przez miejscowego
Biskupa akta potrzebne w docho-
dzeniu. Wydaje decyzje w wypad-
ku zgłoszenia zarzutu stroniczo-
ści¹⁶.

W załatwianiu tych spraw postę-
puje w sposób następujący:

1°) Wątpliwość na temat, czy nie
ma jakiej przeszkody we wprowa-
dzeniu sprawy przedstawia na spe-
cjalnym zebraniu, na którym po
otrzymaniu akt — zawierających
dokumenty przesłane przez bisku-
pa, trzy wnioski konsultorów oraz
opinię Generalnego Promotora Wiary
— na temat uzasadnienia (pro-
śby) głosują: Sekretarz Podsekre-
tarz, Generalny Promotor Wiary,
Relator Generalny, Zastępca Gene-
ralnego Promotora Wiary i trzej
konsultorzy, różni od tych, którzy
dał wniosek pisemny w tej samej
sprawie. Następnie o przeprowadzo-
nym badaniu sporządza się końco-
wą relację, którą wszyscy podpi-
suja¹⁷.

2°) Decyzję wydaje specjalna,
kongregacja, w której bierze udział

¹⁶ Cfr. Constit. Apost. Regimini Ecclesiae, n. 62, § 2, 1°: l. c., p. 906;
cfr. Lit. Apost., Sanctitas clarior, motu proprio datae die 19 mensis
Mart. an. 1969, n. 7: A.A.S., 61, 1969, p. 152.

¹⁷ Cfr. Const. Apost. Regimini Ecclesiae, n. 62, § 2, 1°: l. c., p. 906.

lata, et Relatio finalis. Congregationi peculiari adest Secretarius¹⁸.

3°) Iudicium de processuum auctoritate, post habitum votum Promotoris Generalis, pronuntiatur in ordinario Congregationis Congressu.

4°) Ad eundem ordinarium Congressum spectat de exceptionibus decernere¹⁹.

§ 2. Videt de Servorum Dei scriptis, de martyrio, de virtutibus heroicis, de confirmatione antiqui cultus atque de Doctoris titulo Sanctis decernendo, sequenti modo:

1°) Examen scriptorum post suffragium a duobus Censoribus theologis latum, fit in Congressu ordinario; si vero peculiare difficultates occurrant, quaestio ad Congregationem plenariam defertur.

2°) Disceptatio de martyrio, vel de virtutibus heroicis — parata Positione, constante e Summario e Patroni informatione, e trium Consultorum votis, ex animadversionibus Promotoris Generalis Fidei, atque e Patroni responsione — fit in peculiari Congressu, in quo iidem qui supra designati sunt n. 7, § 1, 1°, quasi iudicum munere fungentes²⁰, suffragium pro rei veritate ferunt. De peracta disceptatione Relatio finalis componitur, quam omnes suffragatores subscribunt²¹.

3°) Sententia pronuntiatur in Congregatione plenaria Patrum Cardinalium, quibus cum priore positione subicienda sunt suffragia in

Kardynał Prefekt, kardynał Ponens i przynajmniej trzech innych kardynałów. Oprócz wspomnianych poprzednio akt, należy im dostarczyć również głosy przedstawione na specjalnym posiedzeniu oraz końcową relację. Na kongregacji obecny jest Sekretarz¹⁸.

3°) Opinię na temat ważności procesów, wydaje się, po otrzymaniu wniosku Generalnego Promotora na zwyczajnym posiedzeniu Kongregacji.

4°) Do tego samego zwyczajnego posiedzenia należy rozstrzygnięcie na temat podejrzenia o stronniczość¹⁹.

§ 2. Rozpatruje sprawy dotyczące pism Sług Bożych, męczeństwa, cnót heroiczych, zatwierdzenia starożytnego kultu i przyznania świętym tytułu Doktora. Czyni to w następujący sposób:

1°) Po wydaniu opinii przez dwóch teologów censorów odbywa się badanie pism na posiedzeniu zwyczajnym. Gdyby powstały jakieś specjalne trudności, sprawę przekazuje się kongregacji plenarnej.

2°) Rozważanie na temat męczeństwa i cnót heroiczych, odbywa się — po przygotowaniu wniosku, zawierającego streszczenie relacji patrona, opinii trzech konsultorów, uwag generalnego promotora wiary oraz odpowiedzi patrona — na specjalnym posiedzeniu, na którym ci, którzy są wyliczeni w n. 7 § 1, 1°, pełniąc funkcję jakby sędziów²⁰,

¹⁸ Cfr. *ibid.*

¹⁹ Cfr. *ibid.*

²⁰ Cfr. *ibid.*, n. 62, § 2, 2°: l. c.

²¹ Cfr. *ibid.*

peculiari Congressu lata et Relatio finalis. Congregationi adest Secretarius²².

4°) Ad excutiendum dubium de antiquo cultu confirmando vel de titulo Doctoris Ecclesiae Sanctis discernendo, paretur Positio constans ex Summario, Patroni Informatione, trium Consultorum votis, et Promotoris Generalis Fidei disquisitione vel declaratione. Disceptatio autem fiat primum in peculiari Congressu, deinde in Congregatione plenaria Patrum Cardinalium, uti indicavimus, in hac ipsa § ad nn. 2° et 3°.

§ 3) Cognoscit de assertis miraculis deprecationi Servi Dei tributis²³, sequenti ratione:

1°) Asserta miracula, de quibus duo Periti suum iudicium medico-legalē aperuerint, expenduntur in coetu medicorum, quorum conclusiones accurata relatione exponuntur.

2°) Deinde paratur Positio, constans ex Summario, iudiciis medico-legalibus Peritorum, relatione coetus medicorum, informatione Patroni, votis trium Consultorum, animadversionibus Promotoris Generalis Fidei, et responsione Patroni. De quibus tabulis disceptatur primum in peculiari Congressu, deinde in Congregatione plenaria Patrum Cardinalium, uti supra significatum est n. 7 § 2, 2° et 3°²⁴.

8. § 1) Sententiae Patrum Cardinalium, de quibus ad n. 7 § 1, 2°;

głosują na temat uzasadnienia sprawy. Z przeprowadzonej dyskusji przygotowuje się końcową relację, którą podpisują wszyscy głosujący²¹.

3°) Wyrok wydaje się na kongregacji plenarnej kardynałów, którym należy przedstawić razem ze wspomnianym poprzednio wnioskiem, także głosy wyrażone na specjalnym posiedzeniu oraz relację końcową. W kongregacji bierze udział Sekretarz²².

4°) W celu rozstrzygnięcia wątpliwości na temat zatwierdzenia starożytnego kultu lub przyznania Świętemu tytułu Doktora Kościoła, należy przygotować wniosek, zawierający streszczenie, relację patrona, wnioski trzech konsultorów i badanie lub oświadczenie generalnego promotora wiary. Rozprawa zaś (na ten temat) toczy się najpierw na specjalnym zebraniu, a następnie na kongregacji plenarnej kardynałów, jak to zostało określone w niniejszym §, nn. 2° i 3°.

§ 3) Rozpatruje sprawę cudów przypisywanych wstawiennictwu Sługi Bożego²³, co czyni w następujący sposób:

1°) Przytaczane cuda, na temat których wydali już swój wniosek medyczno-prawny dwaj biegli, bada się na posiedzeniu lekarzy, których wnioski przedstawia się w specjalnej relacji.

2°) Następnie przygotowuje się

²² Cfr. *ibid.*

²³ Cfr. *ibid.*, n. 62, § 2, 3°: l. c., p. 907.

²⁴ Cfr. *ibid.*

§ 2, 3° et 4°; § 3, 2°, referuntur ad Summum Pontificem, iuxta praescripta cann. 2083 §§ 1 et 2; 2107; 2111; 2133²⁵.

§ 2) Si Summus Pontifex decreverit ulterius esse procedendum, causa suum perget iter.

§ 3) Si vero Summus Pontifex decreverit dubium novae Congregationi Patrum Cardinalium esse subiciendum, Positio paretur, in qua ponantur sive difficultates non solutae, sive Patroni responsio, sive, si adsint, nova documenta.

§ 4) Si denique Summus Pontifex causam esse reponendam iusserit, de ea iam agere non licet, nisi, ob nova ac probabilia interposita documenta, venia a Summo Pontifice tribuatur.

9. **Officium secundum** est proprium Promotoris Generalis Fidei, cuius est ius tueri et animadversiones, vel disquisitiones aut suffragia edere, ut supra in singulis casibus statutum est²⁶.

10. **Officium Historicum Hagio-graphicum**, Causis historicis seu antiquis instruendis vacans, peculiari lege regitur, a Decessore Nostro f. r. Pio XI statuta Apostolicis Litteris „Già da qualche tempo” motu proprio die VI mensis Februarii anno MCMXXX editis²⁷.

11. **Sacra haec Congregatio suam**

wniosek, składający się ze streszczenia, opinii medyczno-prawnej biegłych, relacji z posiedzenia lekarzy, informacji patrona, wniosków trzech konsultatorów, uwag generalnego promotora wiary i odpowiedzi patrona. Na ten temat toczy się najpierw dyskusja na specjalnym zebraniu, a następnie na kongregacji plenarnej kardynałów, jak to wyżej wskazano w n. 7 § 2, 2° i 3^o²⁴.

8. § 1) Decyzje kardynałów, o których mowa w n. 7 § 1, 2°; § 2, 3° i 4°; § 3, 2° są przedstawione Ojcu św., zgodnie z przepisem kan. 2013 §§ 1, 2; 2107; 2111; 2133²⁵.

§ 2) Gdy Papież zadecyduje, że należy sprawę dalej prowadzić, wtedy wszystko idzie swoją drogą.

§ 3) Jeżeli zaś Papież zadecyduje, że wątpliwość należy przedstawić nowej kongregacji kardynałów, wtedy trzeba przygotować wniosek, w którym zamieszcza się już to trudności nie rozwiązane, już to odpowiedź patrona, ewentualnie, gdy takie są, nowe dokumenty.

§ 4) Jeżeli wreszcie Papież zadecyduje, że sprawę należy zaniechać, wtedy nie wolno jej prowadzić, chyba że Ojciec św. zezwoli na to na skutek przedstawienia nowych i prawdopodobnych dokumentów.

9. **Drugi urząd** stanowi promotor generalny wiary, którego zadaniem jest obrona prawa, przygotowywa-

²⁵ Cfr. *ibid.*, n. 62, § 3: l. c.

²⁶ Cfr. cann. 2079; 2080; 2106, 3, 4; 2109, 1, 2; 2010, § 1; et Const. Apost. Regimini Ecclesiae, n. 62, § 5: l. c., p. 907.

²⁷ Cfr. T.A.S. 22: 1930, pp. 87—88; et Const. Regimini Ecclesiae, n. 63: A.A.S., 59, 1967, p. 8.

habet Cancellariam, quam appellant, proprio instituto administratam²⁸.

12. Item Congregatio in promptu habet album cum Advocatorum et Procuratorum, qui dotibus et titulis praediti esse debent iure requisitis²⁹, tum collegium peritissimorum medicorum, ob suam scientiam et probitatem ad hoc electorum³⁰.

13. Quoad Servorum Dei Beatificationem et Beatorum Canonizationem, postquam haec in Consistorio decreta fuerit, ritus et sollemnia serventur a Curia Romana recepta³¹.

14. Quae Constitutione hac Nostra praescriptimus ab hoc ipso die vigere incipiunt.

Nostra haec autem statuta et praescripta nunc et in posterum firma et efficacia esse et fore volumus, non obstantibus, quatenus opus est, Constitutionibus et Ordinationibus Apostolicis a Decessoribus Nostris editis, ceterisque praescriptionibus etiam peculiari mentione et derogatione dignis.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, die VIII mensis Maii, anno MCMLXIX, Pontificatus Nostri sexto.

PAULUS PP. VI

nie uwag, przeprowadzenie dochodzeń, wydawanie wniosków, jak to zostało wskazane powyżej w poszczególnych wypadkach²⁶.

10. Urząd Historyczno-Hagiograficzny, zajmujący się prowadzeniem spraw historycznych kieruje się specjalnym prawem, wydanym przez naszego Poprzednika ś.p. Piusa XI w Piśmie Apostolskim motu proprio „Già da qualche tempo” z dnia 6 lutego 1930 roku²⁷.

11. Niniejsza Kongregacja posiada własną Kancelarię, mającą własny regulamin²⁸.

12. Kongregacja posiada również do dyspozycji zespół tak adwokatów jak i pełnomocników, którzy muszą posiadać przymioty i tytuły wymagane przez prawo²⁹. Ma też kolegium najbardziej biegłych lekarzy, wybranych do niego z racji swojej wiedzy i przymiotów³⁰.

13. Gdy chodzi o Beatyfikację Sług Bożych i Kanonizację Błogosławionych po ogłoszeniu już na konsystorzu, to należy zachować obrzędy i uroczystości przyjęte przez Kurie Rzymską³¹.

14. Przepisy zawarte w niniejszej Konstytucji zaczynają obowiązywać z dniem ogłoszenia.

Chcemy, by te nasze postanowienia i przepisy obecnie i w przyszłości zachowały swoją moc i skuteczność, bez względu — gdy to jest ak-

²⁸ Cfr. *ibid.*, n. 62, § 6: l. c., p. 907.

²⁹ Cfr. can. 2018.

³⁰ Cfr. Const. Apost. Regimini Ecclesiae, n. 62, § 7: l. c., p. 907.

³¹ Cfr. can. 2111; et Const. Apost. Regimini Ecclesiae, n. 62, § 4: l. c., p. 907.

tualne — na konstytucje i zarządzenia apostolskie, wydane przez naszych Poprzedników i wszelkie inne zarządzenia, godne nawet specjalnej wzmianki czy odwołania.

Dan w Rzymie, u św. Piotra, dnia 8 maja 1969 roku, szóstego naszego Pontyfikatu.

PAWEŁ VI PAP.

35.

KONSTYTUCJA APOSTOLSKA „MISSALE ROMANUM”

promulgująca Mszal Rzymski odnowiony z polecenia
Powszechnego Soboru Watykańskiego II

CONSTITUTIO APOSTOLICA

Missae Romanum ex Decreto Concilli Oecumenici Vaticani II
instauratum promulgatur.

(AAS 61(1969) 217—222)

PAULUS EPISCOPUS

PAWEŁ BISKUP

Servus Servorum Dei

Sługa Sług Bożych

Ad perpetuam rei memoriam

Na wieczną rzecz i pamiątkę

MISSALE ROMANUM, ex decreto Concilii Tridentini a Decessore nostro S. Pio V anno MDLXX promulgatum¹, nemo non suscipit in multis iisque mirificis utilitatis fructibus esse numerandus, qui ex eadem Sacrosancta Synodo in universam Christi Ecclesiam dilapsi sunt. Per quattuor enim saecula, non modo illud ritus latini sacerdotes pro norma habuerunt, ad quam Eucharisticum Sacrificium facerent, sed sacri etiam Evangelii nuntii in

Jest rzeczą jasną, że MSZAŁ RZYMSKI promulgowany¹ w 1570 r. na zlecenie Soboru Trydenckiego przez naszego Poprzednika św. Piusa V należy wyliczyć wśród licznych i to niezwykle skutecznych owoców, jakie z tego Świętego Synodu wypłynęły dla całego Kościoła. Przez cztery bowiem wieki nie tylko kapłani obrządku łacińskiego mieli go jako normę według której sprawowali Ofiarę Eucharystyczną, lecz zwiastuni Ewangelii zanieśli go

¹ Const. Apost. Quo primum, die 14 iulii 1570 data.